

Мотиви към решение № 22 от 02.04.2024 г. по АНД 34/2024 г. по описа на Районен съд Котел

Производството по делото е образувано по внесено от РП Сливен постановление, с което се предлага обвиняемият С. А. С. да бъде признат за виновен, затова че през месец юли 2023г.в град Котел, община Котел, като пълнолетен, без да е сключил брак, заживял на съпружески начала с лице от женски пол К. М. М., родена на ***** ненавършила шестнадесетгодишна възраст и след като бъде осъден за извършено по чл.191, ал.1 от НК престъпление, да бъде освободен от наказателна отговорност, като му се наложи административно наказание по реда на чл.78а от НК.

В съдебно заседание обвиняемият редовно призован, се явява.

РП Сливен - редовно призована – явява се прокурор Добрев.

След цялостна преценка на събрания по делото доказателствен материал съдът прие за установено следното от **фактическа страна:**

С. А. С. бил роден на ***** в гр. Ш. и към момента на инкриминираното деяние бил пълнолетен. К. М. М. била родена на ***** в гр. Сливен и към момента на инкриминираното деяние не била навършила 16-годишна възраст. Непосредствено след като се запознали С. и М., взели решение да живеят заедно, а именно при родителите на К. в град Котел. В резултат на това на неустановена дата през месец юли 2023 г. двамата се се нанесла в дома на родителите на К. - заедно като женена двойка. Същите осъществили полов контакт за първи път и започнали да споделят всичко в дома в гр. Котел. По този начин на неустановена дата през месец юли 2023 г., без да е сключил брак, С. заживял съпружески с М.. Впоследствие тя забременяла.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът направи следните **правни изводи:**

Обвиняемият С. да бъде признат за виновен за извършване на престъпление по чл.191, ал.1 от НК, затова през месец юли 2023г. в град Котел, община Котел, като пълнолетен, без да е сключил брак, заживял на съпружески начала с лице от женски пол К. М., родена на ***** ненавършила шестнадесетгодишна възраст.

От обективна страна са налице всички елементи от състава на това

престъпление. На първо място, жертва на това престъпление може да бъде само физическо лице от женски пол, което не е навършило 16-годишна възраст. Особеното тук е полът на адресата на това престъпление и това може да бъде само лице от женски пол. Втората особеност е възрастта на жертвата. Тя е съобразена с изискванията на семейния кодекс, където са уредени условията, на които трябва да отговарят лицата, за да сключат граждански брак. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от СК брак може да сключи лице, навършило осемнадесет години, като от това правило е налице изключение, което позволява да бъде сключен граждански брак и с лице, навършило 16-годишна възраст, ако важни причини налагат това с разрешение на районния съдия по постоянния адрес на лицето. Предвид гореизложеното не може да бъде сключен граждански брак с лице, което не е навършило 16-годишна възраст. Изпълнителното деяние на престъплението по чл.191, ал. 1 от НК се осъществява само чрез действие и се изразява в установяване на фактическо съжителство между субекта на престъплението и момичето, което не е навършило 16-годишна възраст. По своята същност това съжителство наподобява отношенията между мъж и жена, които възникват при сключване на граждански брак. Втората особеност от обективна страна е, че заживяването на съпружески начала с лице от женски пол, което не е навършило 16-годишна възраст, се осъществява със съдействащото поведение на жертвата. Теорията и практиката приемат, че лицето от женски пол участва съвсем доброволно при установяване на тези отношения, произтичащи от заживяване на съпружески начала с лице от мъжки пол, което е пълнолетно. Друга особеност от обективна страна на престъплението по чл.191, ал. 1 от НК е, че това престъпление се явява продължено, тъй като с него се създава едно трайно продължително престъпно състояние, което продължава до неговото прекратяване или докато пострадалата навърши 16-години, когато може да сключи граждански брак при условията на чл. 6, ал. 2 от СК. По своята същност престъплението по чл. 191, ал. 1 от НК е формално престъпление или престъпление на просто извършване. При него е достатъчно да бъдат установени изискуемите се от разпоредбата фактически отношения-заживяване на съпружески начала, като законът не предвижда никакви други последици. В теорията и практиката се приема, че от обективна страна следва да е налице липса на сключен брак между субекта на престъплението и жертвата - лице от женски пол, което не е навършило 16-

годишна възраст. По своята същност този обективен признак е ненужен дотолкова, доколкото липсва правна възможност за сключване на брак при тези възрастови условия на обвиняемия и жертвата, тъй като предвидената в чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от СК възраст на сключващите граждански брак е условие за действителността на сключения брак. И дори и такъв да бъде сключен, ако лицата не отговарят на условията, то той се явява нищожен и не може да породи предвидените от закона правни последици. От събраните по делото доказателства настоящият съдебен състав намира, че с деянието обвиняемият е осъществил всички признаци от обективна страна на състава на престъплението по чл. 191, ал. 1 от НК.

Безспорно от материалите по делото е установено, че обвиняемият С. и М. са заживели на съпружески начала, когато предвид изискването на закона, че субект на престъплението по чл. 191, ал. 1 от НК може да бъде пълнолетно физическо лице, към този момент обвиняемият е бил пълнолетен. Това е началният момент на престъплението. Крайният момент на това продължено престъпно състояние може да бъде или прекъсването на това фактическо съжителство, или при навършване на 16-годишна възраст на лицето от женски пол, когато по силата на чл. 6, ал. 2 от СК при наличие на допълнителни предпоставки, то може да сключи граждански брак. В конкретния случай съжителството не е прекъснато до момента на привличане на обвиняемия към наказателна отговорност. От събраните по делото доказателства - свидетелски показания на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели се установява по безспорен начин, че за процесния период обвиняемият С. и М. са живели на съпружески начала.

Налице са и елементите от субективна страна на престъплението. По своята същност престъплението по чл. 191, ал. 1 от НК е умишлено, като същото може да бъде извършено само при форма на вина пряк умисъл. А именно деецът съзнава, че пострадалата не е навършила 16-годишна възраст, предвижда заживяване на съпружески начала с нея и желае установяването на тези фактически отношения. В конкретния случай обвиняемият е съзнавал, че М. не е навършила 16-годишна възраст, предвиждал е да заживеят на съпружески начала и е искал това да се случи, като двамата са го реализирали за инкриминирания период. Умисъла на дееца съдът установява от предприетите действия от страна на обвиняемия, реализирани в обективната действителност. Те сочат, че той е искал да заживее на съпружески начала и

фактически е заживял с К. М., знаейки, че същата е не е навършила шестнадесет години.

Предвид гореизложеното по несъмнен начин се доказва извършеното престъпление както от неговата обективна страна, така и от неговата субективна страна. Обвиняемият е пълнолетно лице - роден е на ***** а М., родена на *****, е ненавършила шестнадесетгодишна възраст към месец юли 2023г. /момента на заживяване като съпрузи заедно с обвиняемия/. Не се отрича, че двамата са живеели на съпругески начала и са осъществили полов контакт.

Деянието е извършено при условията на пряк умисъл. Обвиняемият е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и ги е желал.

Налице са всички предвидени в разпоредбата на чл.78а от НК условия за освобождаване на обвиняемия от наказателна отговорност и да му бъде наложено административно наказание глоба. Деянието е извършено умишлено, предвиданото наказание е лишаване от свобода до две години или пробация, както и обществено порицание, няма причинени от престъплението имуществени вреди. Обвиняемият не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на гл. XXVIII от НПК.

При определяне размера на глобата, определена от НК в границите от 1 000.00 до 5 000.00 лева, съдът се съобрази с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН, прецени обществената опасност на деянието и дееца, подбудите за извършване на деяние, както и смекчаващите и отегчаващи наказателната отговорност обстоятелства. Решаващият състав счита, че глобата следва да бъде определена в размер на предвидения минимален, тъй като по делото липсват данни, които да обосноват налагане на глоба в по – висок размер, като прие, че този размер е достатъчен за реализиране на наказателната превенция спрямо обвиняемия, и в същото време ще бъде гаранция за не извършване на други подобни престъпни прояви.

В този смисъл съдът се произнесе с решението си.

Районен съдия: